

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 191.

Sjette Sessions anden Samling.

63de Møde.

Torsdagen den 22de Marts.

(Forts.)

Ninestad: Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa Hovedsagen i den sidste ærede Talers Ytringer, og jeg troer ikke engang, jeg er berettiget dertil; jeg skal derimod tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til det Foredrag, der blev holdt af den meget ærede Rigsdagsmand fra Horsens (Tutein). Det blev af den meget ærede Rigsdagsmand udtalt, at det jo kun var Erstatningskravet, Mindretallet foreslog, at skulle bortfalde, hvorimod Ansvarret for ikke at være gaaet frem paa den rette constitutionelle Maade blev tilbage, og dette blev gjentaget af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Estrup). Dette forekommer mig at være en farlig Betragtning, navnlig, naar vi lægge Mærke til, hvor hurtigt Forholdene verle, og hvor hurtigt Sindene verle, hvilket vi ogsaa have seet i denne Sag. For mig stiller det sig saaledes, at, naar man den ene Dag kommer og siger: Lad Erstatningskravet bortfalde, der bliver jo dog det store constitutionelle Ansvar tilbage, saa kan man meget let den næste Dag, naar der er Tale om en anden Sag, for Exempel om Rigsvretsactionen, sige: Herre Gud, nu have vi jo ladet Bengespørgsmaalet, som dog er det Vigtigste ved den Sag, falde bort, hvorfor skulle vi nu tale Saameget om det constitutionelle Ansvar, som nu er tilbage; er det saameget værd, at man derfor skal anlægge en Rigsvretsaction? Det forekommer mig, at der ikke er noget stort Spring, ikke større, end jeg

har seet det blive gjort flere Gange i mit Liv, mellem disse to Tanker, og derfor anseer jeg Saadant for meget farligt.

Det blev fremhævet af den ærede Taler, at i Politiken var Egennyttens det Virkelige, og altsaa det Sunde og Naturlige, at det var den, som bestemte de forskjellige Staters Politik, og som altsaa var det naturligt Berettigede. Saaledes var, ideimindste saaledes som jeg forstod det, hans Tankegang, og jeg kunde gjerne underskrive dette, men jeg maatte da komme til det sikk modsatte Resultat af det, den ærede Taler kom til med Hensyn til Engländernes Færd. Jeg skal ikke indlade mig videre paa deres Udfærd 1807; jeg troer, at det var et skændigt og et skammeligt Overfald, men, dersom Engländerne dengang lode sig bestemme af Egennyttens, saa maatte de ogsaa gjøre det i 1854, og det er allerede fremhævet flere Gange her i Thinget, og sidste Gang af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), at Engländernes Egennytte maatte dictere dem at respectere neutrale Stater. Vilde altsaa England handle af Egennytte, saa maatte det i dette Tilfælde handle paa en anden Maade end saaledes, som den ærede Rigsdagsmand har frygtet for, og som han har villet forsvare Ministrene med at have frygtet for. Han benægtede, at Thinget havde tilstrækkelig Kundskab til at dømme om disse Sager; ja, dersom det havde været militaire Sager, dersom der var Spørgsmaal om, hvorledes disse Summer skulde have været anvendte, paa hvad Maade man skulde have rustet o. s. v., da havde den ærede Rigsdagsmand vistnok havt Ret, men der er Tale om den politiske Side af Sagen, og, hvad enten Thinget har Kjendskab dertil eller ikke, saa skal